

Publicerad 2012-09-02 14:08 av guardi

Lerhuset...

En lerfigur,
ett hus, ni skapade,
som säges
med kärlek och tillit.
Att torka det
på bordet ni ställde,
nära bordets kant...
Olyckan... likt vädret,
kommer i tid och otid,
lerhuset till golvet dråsade
i tusen bitar brast.
Ni bad mig,
lerhuset att limma,
men sönderfallen lerfigur
blir aldrig hel.
När jag sluter mina ögon,
jag ser...
det limmade lerhuset
med dess spruckna ärr...

©2012 Bearb. 2015

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren guardi med Poeter.se id #42451 innehar upphovsrätten